

23.8.2020

שקרי האקדמיה- ספר שטילטל אותי. כתוב בועט וישר לבטן הרכה...

למה הוא כל כל חזק עבורי??

אולי כי אני מרצה כבר עשור במכללות ותמיד בשכר שעתי ללא קביעות? אולי כי לקח לי עשר שנים להתקבל לדוקטורט? אולי כי הסיבה הרשמית שבגינה לא התקבלתי היא שלא יתכן שאחקור את מקום עבודתי? אולי כי לא עזר לי שאמרתי שיש דרכים להתמודד עם הטיות (אקדמיות כמובן)? אולי כי הרגשתי מגוחך שפויירשטיין (חתן פרס ישראל) חקר את המכון שלו והביא גאולה לעולם ולי אסור לבא בשערי האונברסיטה?

אולי כי התחלתי לרעות בשדות זרים וגיליתי שקשה מאד להתקבל באוניברסיטה שלא כתבת בה את התיזה? אולי כי השנה פרסמתי שני מאמרים, על אחד עבדתי שנתיים כדי שיפורסם בכתב עת שפיט והשני רק כמה חודשים (מאמר רציני לא פחות) שקיבל פי אלף חשיפה? כל שורה כאן כתובה כתופעה בספר...

אני זוכרת שהחלטתי שמתנת יום ההולדת שלי תהיה להתקבל לדוקטורט. ישבתי בבית קפה משמונה בבוקר ועד שמונה בערב וכתבתי 50 מיילים לפרופסורים שונים בבקשה להנחיה. כל מייל נכתב עם התאמה לתחום העניין של הפרופ' אליו נשלח המייל... כמה ענו לי למייל??

2 מתוך 50. אחד תשובה לקונית שלילית (זה היה הרבה באותה תקופה שציפיתי לתשובות). השני- פרופ' אופיר ברוך, ראש החוג לחינוך- מאז הוא המנחה שלי. היה שווה לחכות עשר שנים. מורה של ממש. אחרי שקוראים את הספר מבינים שאין תמריץ ממשי לקדם צעירים, שיש הרבה שיקולים מסביב...

אלה מה, באקדמיה חוקרים לא רק שמעניין אותך, חוקרים גם מה שמעניין את *המנחה*. וכיוון שקיבל אותי- קיבלתי עלי את הדין - לחקור נושא מוזר, לא קשור באמת למה שאני עושה. שלוש שנים אני קוראת ולומדת, לא מספרת לאף אחד שזה חלק מתחומי המחקר שלי. כי מי שמע על למידה היברדית? ומי מכיר מהי למידה מרחוק? וכיתה הפוכה? ולמידה שיתופית?... ובניתי הכשרה של מיומנויות חברתיות שחלקה בלמידה מרחוק וחקרתי איך היא משפיעה על מורים ומה זה עושה בכיתה. ואני כותבת על זה כאן ל*ראשונה*, כי מעז יצא מתוק. והחלק הזה שהיה כבד עלי, הפך ליתרון על... ותעצומות מותאם לקורונה יותר מאי פעם... ואנחנו מכינים תוכניות שיהיו מעולות בשנה הקרובה ...

והספר- תקראו

אולי תצליחו לתייג את הכותבים...